

SIMONYI IMRE

Krúdy

Mi minden volt inkább, de messiás
az nem volt, amint tudják is, gondolom.
Ámde tagadhatnók-e, hogy ettől még
keresztje azért lehetett néki, igazán?
Időnként (szórakozottan) fel is függeszkedett reá,
szemérmesen féloldalt fordult,
mintegy háttal a világnak,
s szemét lehunyta.
Ecetes spongyát kóstoigatott, illendően,
(hogy az is milyen? megtudni azt nem árthat),
s (inkább mellékesen) lándzsát illesztett oldalába,
valamint gomblyukába muskátlit s kevéssé
a töviskoronát homlokán félrecepta.
S ha szemét feinyitotta – akkor o n n é t
Podolinig is ellátott talán,
(ámde a jó Kéhlyig bizonyyal.)

És hogyha fejét kissé megemelte:
„Az ottan Magyarország . . .”

És sirvafakadt ekkor.

És hogyha fejét még fennebb emelte:
„Az ottam amott, nicsak a haihatatlanság . . .”

És akkor ásitott . . .